

Iacobi Menochij

C. loc. Aret. in cōf. 3.2. col. 1. & alios plures ego ipse in li. 2. de arbit. iud. casu 76. n. 5. & illis accedunt Bōs. in trac. caſarum crimin. in titu. de remiſſione mercedis. n. 4. & n. 36. & 48. Alba in conf. 3. 18. n. 5. & n. 27. li. 2. & Franc. Viuius in ſuis cōibis opinionebus, in verbo conductor non debet augere pensionem, niſi lucrum à ſe factum excedat diuidia ipsius pensionis. Qd̄ verò in caſu noſtro conductor iſte tm̄ non fecerit lucri, ex iplo exactionis libro & calculo facile erit cognoscere.

Quò ad tertium arbitror concludendum condu-
torem iuſtè petere prædictam compensationem: quan-
do quidem iuri & aequitati conuenit, præſertim in con-
tractu locationis & conductionis, qui bone fidei eſt,

ſeruare conuentiones & pacta. l. 1. ſ. vlt. ff. de pactis,
& l. 1. ſ. si conueniat. ff. depoſi. & in ſpecie locationis
& conductionis probant. l. ſi quis fundum. l. ex con-
ducto in prin. & l. ſi menſ. ſ. conductor. ff. locati, & ſcri-
bunt ſocin. iun. in conf. 78. num. 7. lib. 2. Paſtum au-
tem & conuentio eſt, quod conductor fieri à fine de-
bitum reſtaurum & compenſatio. De reſtauro hoc in
caſu non agitur, cum reſtaurum dicatur, quando con-
ductor ob damnum à ſe paſſum fit remiſſionē mercedis
aliqua ex parte; ſicut ſcribit Bōſius in trac. caſarum
animalium in titu. de remiſſione mercedis publica. nu.

14. 45. Agitur itaque de compensatione t̄ quā dicitur
debiti & crediti contributio. l. 1. ff. de compenſa. &
intelligitur debiti ab utraque parte inter ſe ſcilicet cō-
trahentes, vt declarat glo. in dicta. l. Eſt ſanè noſtro in
caſu debitum ex parte fisci, cuius nomine & manda-
to conductor non accepit pecuniam à militibus propter
immunitatem eis à R. C. tributam, vt declarauit
ſupra in tertio argumento præcedentis dubitationis,

ex parte verò ipsius conductoris eſt creditum erga ip-
ſum fiscum ſeu Regiam Cameram, ad cuius commo-
dum & vilitatem conductor non exigit à militibus
quod exigit, ſi R. C. eos non feciſſet immunes.
Nec predicitis repugnant aliqua, quā obiicit fiscus

Primo obiicit, quod conductor fraudem commiſſit in detinumentum R. C. dum conuentione fecerit
cum hōpibus ſeu tabernarijs Alexandriae, quod ipſi
tabernarij certam annuam pensionem ſibi conductori
præſtarent, vt deinde ipſi tabernarij liberè & ſine ſolu-
tione gabellæ vendere poſſent vinum dictis militibus;
Quod (inquit fiscus) arguit immunitatem militum non
abſorbiſſe totum datu. & cōſequenter ipſiuſ. datu. &
gabellæ conductori nō poſſe præterdere remiſſionē
totius pensionis, immo maiorem quā ſit ipſa penſio.

Relpoſadem habendam non eſſe rationem conu-
tione facta inter tabernarios & conductorē datu. Sed
conſideranda eſt pecunia non exacta amilitibus
quam exigit ipſe conductor, ſi ipſi militibus data
non fuſſet immunitas à R. C. cuius commodo & vili-
tate cedit ipſa immunitas, cum loco partis ſtipendiij ip-
ſorum militum conueſſa dici poſſit. Quod verò dicitur
de conuentione inita inter conductorē & taberna-
rios, dicimus conuentione ita ſe habere, quod reſpetu
ciuium & incolarum ementiam vinum, taberna-
rij ſumma pecuniarū conuentum ſoluerunt, reſpectu
verò militū eos immunes cōſeruarent, vēdēo eis viñū
minori preto quam dicti ciuibis & incolis vident.

Secundò obiicit R. C. ſic ſicum in locatione da-
tij & gabellæ promiſſæ ipſi conductori facere debitum
reſtaurum: quo caſu intelligendum eſt de reſtauro ſe-
cundum ius commune. Et ideo non ſufficiſſit allegare
(inquit fiscus) totuſſe milites præſeruatos immunes:
Sed probandum eſt, quod attenta ipſa immunitate non
perceperit conductor diuidiam pensionis. Quod nec
probatum eſt (adiungit fiscus) nee probari poſſe credi-
tur: cum veriſimile non ſit, maiorem fuſſe numerum
militum quam reſiduum populi, qui in ea ciuitate &
uridictione viño ad minutum vtiſſur,

Reſpondetur, vt attigi ſupra, noſtro in caſu non agi-
de reſtauro ipſi conductori facendo, ſed de cōpenſatio-
ne crediti cōductoris cum debito. R. C. quā nō habet
quatre, an conductor lucratus ſit, in posterumque lu-
crari poſſit. Sed iuxta paſta & conuentu debet cōpenſare
ipſi conductori id totum quod ipſe conductor ex-
giſſet ab ipſis militibus ſi eis conveſſa non fuſſet im-
munitas. Non enim conduktor promiſſet ſoluere. R. C. tam ingentem ſummā librarum. 9464. pro ipſo da-
tio. ſi uiceuſa ipſa R. C. ſibi non promiſſet compen-
ſare id quod potuſſet exigere à militibus, ſi eis co-
veſſa non fuſſet immunitas. Nam ſupponamus quod vel
nulli vel pauci extiſſent milites in ea ciuitate, ita qd̄
vel nulla, vel modica fieri debuſſet compenſatio, adeo
quod conduktor eaſt uiceuſa ipſa ſoluere. R. C. promiſſa
pēſiōnē, certe conduktor ſenſiſſet maxiſum dānu.

Ex prædictis ſatis clarè conſtat illuſtre magiſtrū
facere debere dicta cōpenſationē in posterum, ſicuti
haſtenus fecit: ne per in conſtantia & iniuriam a iam
iudicato & executo recedere velle videntur.

S V M M A R I V M .

1 Emphyteuſim ecclæſtīcam conveſſam ad tertiam ip-
ſius impetrantis generationem extendi ad proneptos.

2 Generare & procreare filium, ac ſuſcipere filium, eſſe
synonyma.

3 Generationis nomen ſum pro gradu.

4 Filium matris uia eſſe in primo gradu.

5 Nepotem, vel neptē ex filia eſſe matri in ſecondo gradu.

6 Dominum Iesum Chriſtum fuſſe de generatione David.

7 Generatio eſſe nomen verbale ſignificans generatum &
generantem.

8 David generare Iesum Chriſtum per fæminam.

9 Matrem generationis præbere materiam.

10 Emphyteuſim ecclæſtīcam conveſſam ad tertiam gene-
rationem extendi ad proneptos ex filia acquirentis.

11 Filium ex filia Senatoris, non eſſe ex Senatore natum.

12 Immunitatem conveſſam generi, & pōteris non cōſer-
vare datum natuſ ex filia. num. 13.

14 Immunitatē eſſe odiosā, quia alijs maiori onore grauatur.

15 Filii ex filio non dici ex ſanguine aui materni.

17 Filios ex filio in pōenalibus non dici ex ſanguine aui ma-
terni. 18.

19 Progenies nomen ſignificare agnationem.

20 Nepotes, et neptē ex filio dici de progenie aui materni.

21 Verbalia noſa habere ſignificationē attiuam & paſſiuam.

22 Generandis hominibus non requiri ſemen mulieri.

23 Filium ex filio non dici de generatione aui materni mul-
tos aſſerere.

24 Descendere, ſive de descendantibus eſſe, & eſſe de gene-
ratione ſeſſe synonyma.

25 Filium ex filia non dici de generatione aui materni, cum
agitur de fidicommīſio agnationis cōſeruanda cauſa.

27 Corneus reprehendit in conſtantia.

28 Filium ex filia non dici de generatione aui materni, vt
ſuccedat in feudo generi conveſſo.

Initium à Domino.

CONSILIVUM MCXXII.

Egregia eſt controuersia & diſputatio, an
emphyteuſis ecclæſtīca alicui conveſſa
pro ſe filijs, hāredibus & ſucceſſoribus
viſe in ipſius emphyteoſe tertiam gene-
rationem, cōſeſtatur etiā conveſſa prone-
pibus & proneptibus ex filia dicti emphyteoſa, ita
quod ad eas trafeat ipſa emphyteoſis? Dubitatio circa
hoc verſatur, an nepos, neptē, pronepos & prone-
pibus ex filia dicantur ex generatione ipſius aui ma-
terni? Et quidem dicendum atque reſpondendum eſt,
prædictos nepotes & neptēs, proneptos & proneptes

Consilium MCXXII.

40

ex filia eſſe & diei ex generatione ipſius aui materni.
Hanc veram & receptā ſententiam probabimus pri-
mū iuriſbus, rationibus, & doctoſum auctoritatibus.
deinde conſutabimus ea, quæ pro contraria opinio-
ne adducuntur.

Primo itaque probatur haec ſententia Constitu-
tione Imperatorum Seueri, & Antonij in l. 1. C. de con-
dit. inferti, cuius verba haec ſunt. Cum teſtatorem fi-
deicommissum Tralliano ab eo, quem pro parte hāre-
dem inſtituerat, reliquie proponas, ſi ſine liberis
inſtitutis diem obiſſet: iſque nepotem quēm ex filia
ſuſcepere, ſignificatū iſ Imperatores, auiu maternū
dici ſuſcipere nepotem ex filia. Atqui ſuſcipere
filium vel nepotem nil aliud eſt quām generare & ſe-
procurare; ſicut hac in ſignificatione accipiunt idem
Imper. Antonius in l. 1. C. de poſth. hāred. inſtit. Ci-
cero in act. 5. in Verrem. Suſcepere enim liberos nō
ſolum tibi, Sed etiam patri & Cornelius Tacitus in
lib. 2. Ducere vxorem, ſuſcipere liberos, ne clarissima
familia extingueretur. Ergo nepos, neptique ex filia
dicuntur ex aui materni generatione. Ita voluit argu-
mentari Caſtreñ. in confilio 316. ſupraſcriptus. domi-
nus Consultor col. 2. verſic. item teſtus lib. 2.

Secundò ſuſfragatur conſtituſ Bonifacij 7. Pont.
Max. in capit. ſtatutum fālicis in princ. de hāret. in 6.
cuius verba ad ſcribere placet. Statutum fālicis reſo-
ratiſ Inno. & Alexandri prædeceſſorū noſtorū: ne
videlicet hāretici, credentes receptratores, deſen-
tores & fautores eorū, ipſorumque filii viſque ad ſe-
cundam generationem ad aliquod beneficium ecclæſtī-
cum, ſeu publicum offiſium admittant &c. Illud no-
men & generationem ſumitur pro gradu, ſicuti ſtatim
ſignificat ipſe Pontifex hiſ verbiſ, priuim & ſecondum
gradum per maternam verò ad priuim dum ta-
xat volum hoc extendi. Ita etiā ſumit glo. in cap. 1. in
verbo. gradum. Qui feudum dare poſſi. Atqui clarum
eſt, quod inter deſcenſores eſt dare gradum; & quia
filia eſt matri ſua in primo gradu: nepos & neptē
ex ea in ſecondo gradu: pronepos vel proneptis in 3.
§. 1. in auth. de hāred. ab infeſta. vbi glo. in verbo,
cuius libet gradus, & in uero ſue ex fanineo genere
deſcenſors &c. Ergo eſt etiā diſſerentia generatione-
num, vt filia ſit matri ſua in prima generatione, ne-
pos vel neptē ex ea in ſecondā; & ſic de ſingulis. Ita
arguit Caſtreñ. in dicto conf. 316. colum. 2. verſicu-
lo item videtur eſſe.

Tertiò perpenditur iterum prædicta conſtituſ Bo-
nifacij 8. cap. ſtatutum, iuſta glossa quā declarando
textum ponit extremum in muliere hāretica, dicens
quod eius filii tantum tanquam de eius prima genera-
tione erunt inabitables ad beneficia, non autem ne-
potes. Si ergo filii ſunt de generatione matris, licet mater
ſit extrema patientis, dicendum eſt pariter, dictos fili-
los eſſe de generatione aui materni, mediante instru-
mento matris, ſicuti instrumentum facit domum, ni-
hilominus & faber iuxta. l. 1. §. per procuratorem ff.
de acq. poſſeſſi. Ita arguit Caſtreñ. in dicto conf. 316.
col. 2. verſic. ſecondo modo.

Quarto accedit quod Nomen generatione eſt nomen
natura deſcenſors ab actu naturali, ſcilicet genera-
ndo. Ergo conſtitui non debet diſſerentia inter mas-
cuſos, & fæminas generantes arg. l. quinque §. parentes
ff. de in ius voca. iuſta traditione Barto, in l. tutelas.
in princ. in tertio notab. ff. de captis dimittit. cū, di-
xit, quod mater & filius ſunt nomina appellatiua natu-
ra. Ita arguit idem Caſtreñ. in eodem conf. 316. col.
2. verſicu-lo item hoc.

Quinto ſuſfragatur, quod ſi aliter diceremus, ſequi-
retur: quod Saluator noſter. Dominus Iesu Christus
non fuſſet de generatione David, quia natus eſt ex
gloriosa Virgine Maria Domina noſtra, quā ex stir-

pe

David fuit, cuius contrarium oſtentit Sanctus Eu-
angelista Mattheus cap. 1. his verbiſ liber generatio-
nis leſu Christi filiū David. &c. Et ſi dicatur ibi non
demonſtrati generationem David, Sed Christi, quia
dicit generationis Iesu Christi.

Reſpondetur; quod nomen hoc, generatio & ſit no-
men verbale comprehendit generatum & generantem,
iuxta l. 1. ff. de duobus reis & l. 1. C. de procura, neceſ-
ſe eſt dicere; quod ſi demōſtratur generatio Iesu Chri-
ſti generati ſecundum carnem, oſtentit etiam gene-
ratio generantis: & tamen David t̄ nō generauit Chri-
ſtum per maſculum, Sed per fæminam quā fuit de stir-
pe ſua. Sequeretur etiam, quod ſi fæmina non diceretur
generare, quia eſt patiens extreum, Sed maſcu-
los, ſequeretur in qua, quod Iesu Christus non eſſet
generatus ex gloriſſima Virgine Maria; & ſic non
fuſſet homo: Sed purus Deus; quod eſt hāreticum
dicere: quia ſic purus Deus fuſſet crucifixus, vt habe-
tur in ſermonibus Beati Leonis Papa, & legitur in
Symbolo Sancti Athanasii. Ita arguit idem Caſtreñ.
in dicto conf. 316. num. 2. & probant Boerius in q.
241. nu. 6. Guilielmo Benedictus in capit. Raynūtius in
verbo, mortuo testatore in l. 2. num. 24. de teſta.

Sexto conſerit quod in actu generandi mater & prae-
bet materiam, pater verò formam: & vinum ſine alte-
ro non ſufficit, ſicuti teſtantur Phisici ac Philosophi,
vt Auicena, Aristoteles & alii allegati à Caſtreñi, &
Boerio, quoſ statim referam, & cum ergo ita mater
ingenerando filium concurrit ut pater, ſequitur dicen-
dum, quod ipſe filius ſic diei debet ex matris generatio-
ne: ſicuti ex generatione patris. Hinc dicimus, mat-
rimonium de nominati a matre, non autem a patre, pro-
pter ea quod in generatione filii plus conſerat mater
quam pater. Ita Ludouicus Gomezius in §. ſuerat nu-
m. 2. inſtit. de actio. Hoc argumento viſi ſunt Caſtreñ. in
dicto conf. 316. col. 2. ver. præterea, ut dicunt Boerius
in dicta q. 241. nu. 8. Guilielmo Benedictus, & alii nō
nulli, quoſ statim referam.

Septimò & vltimo, hāc controuersia definit au-
toritas quam plurium iuriſſuſ, qui in ſpe-
cie & neptibus viſe in tertiam generationem affirma-
runt, intelligi conveſſam etiam pro neptibus & prone-
pibus ex filia ipſius acquirentis. Ita ſanè tres & vigin-
ti iſi doctores, quoſ ex ordine reſeram.

Accurſius in §. alienationis in verbo, Emphyteuſim
ecclæſtīcam in auth. de non alien. reb. eccl. queſ
ſic intelligent & declarant Caſtreñ. in conf. 316. ſu-
ſpirat do. Consultor col. 2. ver. Sed in contrarium
lib. 2. & Tiraquellus quoſ inſtra ſuo loco reſeram.

Speculator in titu. de locatio, ſeu de emphyteuſi §.
nunc verò aliqua numero 93. verſi. centeſimo quin-
quagesimo quinto.

- 12 Barba in l. cum acutissimi. col. vlt. verfi. addit. etiam C. de fideicom. & in consi. 57. col. 10. lib. 2.
- 13 Socin. sen. in consi. 25. nu. 1. lib. 1.
- 14 Decius in leg. 2. numero 65. ff. de regu. iuris in consi. 190. nu. 3. lib. 3.
- 15 Ripa in l. ex facto. §. vlt. nu. 6. ff. ad Treb.
- 16 Gozadinus in consi. 20. num. 8.
- 17 Parisius in consi. 47. nu. 5. lib. 3.
- 18 Guilelmus Benedictus in capit. Raynurius in verbo Mortuo il. 2. nu. 24. de testam.
- 19 Boerius in q. 241. nu. 6.
- 20 Tiraquellus in tracta. de retractu consang. §. 1. glo. 9. nu. 241.
- 21 Berous in consi. 120. nu. 34. lib. 2.
- 22 Iulius Clarus in §. emphyteosis. §. 36.
- 23 Aurelius Corbulus in tract. de causis ex quibus emphyteuta iure suo priuatur in tit. de causa priuationis ob lineam funitam. nu. 39.

His intelligimus, hanc esse veram & receptam opinionem, & ab ea in iudiciis seruandam.

Nunc supereft, vt diluamus atque confutemus rationes & argumenta afferentium, quod immo emphyteus concessa pro se filiis, & nepotibus vsque in tertiam generationem non transit ad nepotes & neptes ex filia ipsius acquirentis. Hac etenim pro opinione adducuntur haec argumenta.

Primo adfert responsum Vlpiani in l. liberos. ff. de senato. cuius verba haec sunt liberos senatorum accipere debemus non tantum senatorum filios, verum omnes, qui geniti ex ipsis, ex liberi eorum dicuntur: sive naturales, sive adoptui sint liberi senatori, ex quibus nati dicuntur. Sed si ex filia senatoris natus sit: spectare debemus patris eius conditionem. Hac Vlpianus qui visus est admittere genitum ex filia senatori, Ita hoc responsum ad rem nostram Existimo voluisse, perpendere Castren. in dicto consi. 316. col. 2. in prin. lib. 2.

Respondet Vlpianum non negare quin genitus ex filia dicatur generatus sive ex generatione ipsius aut materni: Sed negavit genitum t natum, ex filia senatoris esse natum ex senatore. Etenim diff rentia naturalitatem, ut ita dicam, & dignitatem Respectu vero dignitatis, generatus ex filia Cesaris senatoris non dicitur generatus sive ex generatore senatoris, cum hoc postremo casu, natus ex filia sequatur patris sui conditionem, vt respondit Vlpianus.

Secundo adducitur responsum eiusdem Vlpiani in l. in fine. ff. de iure immunitate cum dixit, immunitatem tem t concessa generi & posteris datam non censerit natus ex feminis. Nati ergo ex feminis non dicuntur ex genere eius, cui concessa fuit immunitas. Responsum hoc in specie haec pro opinione sic perpendere & adducere voluerunt Corneus & alij nonnulli, quos referant infra in ultimo arguento.

Respondet Vlpianum in dicta. l. in fine, loqui de honoribus t & dignitatibus, quae non transuent ad natos ex filiabus, id quod esse spesiale, ratione odij in his terminis sic respondendo huic argumento censuit Castren. in dicto consi. 316. col. vlt. versi. item in hono ribus, & secuti sunt alii congesti à Tiraquelle de retractu consang. §. 1. glo. 9. num. 143. & Boerio. in q. 241. num. 8. proprie medium, & accedunt Siluanus in consi. 14. nu. 15. Rubeus in l. Gallus. §. quidam re te. numero 113. ff. de liberis & posthum. & Didacus Couarr. in cap. Raynaldus in fine principi de testa. Huic autem spesialitatis & odij ratio est secundum præditos, quia immunitate t alicui concessa alij maiori onere grauantur.

Tertio suffragari videntur due Imperatorum Constitutions nempe. l. consanguinitatis & l. legi duodecim

15 cim tabularum C. de legit. hæred. vbi nati ex filia non dicuntur ex sanguine auti materni. Ergo nec dicitur ex eius generatione. Ita uoluit arguere Corneus in consi. 190. nu. 3. lib. 3.

Respondet in dicta leg. consanguinitatis nullum verbum haberi de nepotibus & neptibus ex filia. Sed solum de sorore qua in bonis fratri iure prætorio sicut edito alterius fratris filio gradu ipsa sorore remotiore. in ea verò. l. legi 12. tabula. in prin. laudat. Iusti. legum duodecim tabularum, qua statuit, nullam esse differentiam inter masculos & feminas & eorum liberos. Et illa verba cum enim viuis sanguinis iura remaneat per virilem sexum in corrupta, &c. qua voluit perpendere Corneus significare mihi videntur filiam & eius filios esse ex virili sanguine patris, auque sui materni, sicut & precedentia verba qua sunt de successionibus sororum, earumque filiorum.

Quarto adducitur constitutio Bonifacij. 8. Pont. max. in cap. vbi cunque de pœnis in 6. cuius verba hec sunt Vbi cunque alicui & eius filiis seu postteris vñq; in certam generationem pena imponitur ab homine vel a iure, pœna ipsa eos tantum afficit, qui per masculinam, non per femininam lineam descendere discuntur. Nisi aliud in iure vel sententia sit expressum. Haec tenus Bonifacius, qui manifestè sentit descendentes per lineam femininam, sive neptes & alios ex filia non esse ex generatione auti materni.

Respondet, ita sanctum esse in dicto cap. vbi cunque in pœni propter odium irrationale, dum puniuntur innocentes propter noentes, & ob id nomen generatio restringitur ad descendentes per masculum, & et ad masculos, quia de feminis, non ita audacibus timendum non est. Ita declarat Castren. in dicto consi. 316. col. vlt. versi. ad iura uero, &c. lib. 2. quem secuti sunt post alios Boerius & Tiraquellus in locis supra allegatis. In non t pœnalibus itaque dicendum, ius co 18 mmune esse in contrarium, atque ita neptes & neptes ex filia dici ex generatione auti materni. Ita in specie considerauit Imola in consi. 62. nu. 3.

Quinto urgere videtur, quod nati ex filia non dicuntur ex progenie auti maternum progenies t in agnatione sonet, ut tradit Roma. in l. 1. in prin. nu. 5. ff. ad S. C. Sylla. qui adductus est ex l. vlt. C. de dotis promissi. iuncta l. dedit dotem ff. de collat. bono. Ita voluit argumentari Corneus in consi. 190. nu. 3. versi. item nati lib. 3.

Respondet, immo contrarium esse uerius, quod scilicet nepos t & neptis ex filia dicuntur de auti materni progenie. Ita sanè scribunt multi congesti & probati a Didaco Couar. in cap. Raynaldus in prin. nu. 13. uersi. contrarium tamen de testa.

Sexto cōferre videtur, quod nomina verbalia, t sicuti est hoc, generatio, habent significationem actiuam & passiuam secundum grammaticos. filius fam. ff. de testam. At qui nostro in casu solet poni pro persona generata, vt scribunt Bart. Bald. & Imola, quos allegat Corneus, quem statim referam. Ergo hoc nomen generatio masculina dicitur masculus & non feminina, licet sit generata a masculo. Ita voluit argumentari Corne. in dicto consi. 190. nu. 2. lib. 3. qui.

Respondet, retorquendo argumentationem, Nā si hoc nomen verbale, generatio, habet significationem actiuam & passiuam ostendit tam matrem quam patrem, vt dixi supra in quanto argumento communis opinio. Et præterea quod in conclusione sui argumenti inquit Corne. intelligatur & locum habet quādo vocata est generatio masculina. Nam tunc, vocati consentit semper masculi & ab ipsis masculis descendentes Diuersum est in casu nostro, in quo simpliciter nominata est ipsa generatio.

S V M M A R I V M.

- 1 Matrem succedere filiis decendentibus in pupillari.
- 2 Matrem in successione filij præferri amita, & auunculo.
- 3 Substitutionem non præsumi.
- 4 Qualitatem ad substitutionem requisitam esse prius probandum.
- 5 Qualitatem adesse tempore successionis, vt ex ea quis succedat.
- 6 Agens uti heres, debet probare se esse heredem.
- 7 Filiationem probamus ei qui uti filius se putet vocatū.
- 8 Conditionem re ipsa oportere impleri.
- 9 Institutum si heres erit Sei, non sufficere scriptum esse heredem a se, sed re ipsa Sei hereditatem adire.
- 10 Hæredem intelligi esse, non qui scriptus & nuncupatus est heres, sed qui adit hereditatem.
- 11 Auctoris ex persona ius metiendum, non ex rei.
- 12 Testatorem substituendo N. hæredem, intellexisse de vero herede & cum effectu. nu. 11.
- 13 Testatensis dispositionem nil mirum quandoque esse inutilitem.
- 14 Intestatum, qui moritur, dici vocasse tacite sequentes ab intestato.
- 15 Ius acquisitionis pro se & persona nominanda, censori acquisitus hæredibus licet nunquam nominatis. nu. 15.
- 16 Substitutionem inutilam esse in qua datur facultas substituto nominandi hæredem ex incestis, licet nominatio fieret. nu. 17.
- 17 Dispositionem testatoris non posse conferri in liberum arbitrium.
- 18 Morte extingui facultatem eligendi. nu. 19.
- 19 Eligendi, & nominandi facultatem morte extingui.
- 20 Facultatem eligendi, & nominandi morte extingui.

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C X X I I I .

Vobis doctissime & acutissime de hac facie superioribus annis respödit illustris. D. Brugnolus Excellens. Senatus nostri Mediolanensis meritisimus nunc Praes, & mihi placuit, vt scripsi in consi. 807. libr. 9.

Nunc nouis ciuidem Eruditissimi Domini Præsidis considerationibus ita censui subscriendum, vt ostendam, prædictos Don Franciscum & Donnam Marinā nullo modo admitti debere ad hanc successionem, ex clusa Donna Stephanía, seu Donna Constantia eius hærede.

Et quidem alias in dicto consilio 807. num. 12. & 3 dicebam, & iuuat repeterem, D. Stephaniam D. Ioannam matrem habere fundatam intentionem, vt succedere possit & debeat hæra, quae impubes, sive sine filiis decessit, l. nam & si parentibus, ff. de inoff. testam. le. mater, C. eod. & l. vlt. C. de inst. & subst. & matrem t succedere filio filiæ decedentibus in pupillari ipsa ætate constituerunt Imp. Diocletianus & Maximianus in l. 1. C. ad S. C. Tertullia. & cùm successio hac sit delata matri miseratione gratia le. scripta ff. vnde liber, Iustinianus in dicta l. vlt. C. de inst. & subst. luctuosam appellat. Qua quidem in successione matrem t præferri amita, & auunculo constituit Iustinianus in auth. defuncto C. ad S. C. Tertullia. & in §. præferuntur inst. co. & in specie respondit Corneus in consilio 224. numero 5. libr. 2. & in consilio 276. numero 1. libr. 4.

Disputa-